

MANIFEST 25 NOVEMBRE DAVANT LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE: ATUREM EL PATRIARCAT!

Avui, 25 de novembre de 2011, commemorem de nou el **Dia Internacional de Lluita contra la Violència de Gènere**, diada que té el seu origen en el violent assassinat de les germanes Mirabal, activistes polítiques assassinades el 25 de novembre de 1960 a mans de la policia secreta del dictador Rafael Trujillo a la República Dominicana.

Aquesta commemoració ha estat repetint-se des de l'any 1981 baix denominacions tan diverses com "*Dia Internacional de la no violència envers les dones, o envers les dones i les xiquetes*", "*Dia contra la violència masclista*", "*Dia Internacional de lluita contra la violència de gènere*"... paral·lelament a un procés, d'una banda, d'aprofundiment feminista en l'anàlisi del patriarcat com a sistema de pensament i d'organització social; i d'altra banda d'un reduccionisme espectacular per part dels mitjans i institucions dominants del tractament de la violència de gènere.

Així, tot i que la denominació de violència de gènere s'ha anat estenent, a aquestes alçades és necessari anar més enllà, i evitar les simplificacions a les quals involuntàriament ens porten aquests tipus de diades, que ritualitzen i, possiblement de vegades desvirtuen l'enorme complexitat que el fenomen de la violència patriarcal representa per a totes i tots.

Per això, considerem necessari superar les limitacions pròpies del feminisme institucional, que ha anat deixant reduïda la concepció de la violència de gènere a la denominada violència de parella. Si entenem la violència de gènere com a sinònim de violència contra les dones s'està oblidant i invisibilitzant el fet que aquest fenomen va molt més enllà i molt més endins que aquests casos de violència sexista que es donen en l'àmbit de les relacions de parella.

Avui, volem assenyalar que els mitjans i les institucions d'aquesta societat de l'espectacle capitalista, ens mostren solament la violència de parella quan aquesta ja ha tingut conseqüències tràgiques. Però aquesta violència no és més que la punta d'un gran iceberg, el qual està conformat per una gran quantitat de violències invisibles (però pot ser més espantoses), que ens afecten de manera directa a totes i a tots: aquelles violències que són inherents al sistema patriarcal-capitalista, que atempten directament contra la nostra -la de totes les persones- integritat física, psíquica i emocional, i que estan completament normalitzades, o fins i tot justificades.

Així s'han deixat fora unes altres manifestacions de violències igualment brutals com ara la que pateixen, de vegades també fins a la mort, les dones sotmeses a tràfic i explotació sexual, o les víctimes de violació, les persones que pateixen agressions homòfobes o l'exclusió social dels diferents ... per no parlar d'aquelles altres violències, molt més subtils i profundes com la precarització i empobriment de les nostres relacions i de les nostres vides, la degradació de la cura dels altres i tot allò considerat dins de l'àmbit d' allò "femení", o la condemna i repressió de la diferència.

D'exemples de violències normalitzades, sostingudes en el patró patriarcal, i que no són denunciades pels mitjans de comunicació ni anomenades per la classe política institucional, podríem anomenar moltes més. Només cal revisar el dia dia per a adonar-nos de les situacions en les quals patim abusos contra la nostra integritat i "qualitat de vida", pel simple fet de no respondre als patrons home/dona hegemònics que sostenen una societat clarament violenta i masclista.

L'única eixida passa, doncs, per la desobediència al patriarcat, aquesta estructura de poder masclista que impera a la nostra societat i que ens sotmet a totes les formes possibles de violència.

És per això que ens emplacem, i us emplacem a totes i tots a qüestionar el nostre paper en la perpetuació de totes aquestes formes de violència que coarten el nostre dia a dia, a deixar enrere la visió reduccionista de la violència de gènere que s'ofereix des de les institucions, els mitjans de comunicació i el feminisme formal, per a construir des d'ara un dia a dia sense sexismes ni masclismes, tant en situacions quotidianes com en qüestions estructurals (econòmiques i socials), apoderant-nos i responsabilitzant-nos dels nostres cossos, dels nostres desitjos, dels nostres drets i de les nostres accions.

Aturem aquest sistema de violència! Aturem el patriarcat!